

LANDSTANDLÆGENÆVNET
C/O Østre Landsret
Bredgade 59,
1260 København K.

Den 24. oktober 2011

Regionstandlægenævnet Region Hovedstaden
Regionstandlægenævnet Region Sjælland
Regionstandlægenævnet Region Nordjylland
Regionstandlægenævnet Region Midtjylland
Regionstandlægenævnet Region Syddanmark

K O P I

Når et tandlægearbejde underkendes som ikke honorarværdigt, således at tandlægen skal tilbagebetale tilskuddet til regionen og/eller kommunen samt honoraret til patienten, træffes der efter hidtil gældende praksis bestemmelse om, at patienten skal tilbagelevere det underkendte tandlægearbejde, hvis det er muligt.

Landstandlægenævnet finder det rigtigst, at denne praksis i sager om ikke honorarværdigt tandlægearbejde ændres, således at det underkendte arbejde skal tilbageleveres, hvis det er muligt uden udgift eller væsentlig ulempe for patienten. Er tilbagelevering ikke mulig uden udgift eller væsentlig ulempe for patienten, og det underkendte arbejde kan antages at have en værdi for patienten, nedsættes tandlægens tilbagebetaling af honoraret med en godtgørelse svarende til værdien af det underkendte arbejde for patienten.

Regionernes Lønnings- og Takstnævn og Tandlægeforeningen er blevet orienteret, og Landssamarbejdsudvalget for Tandlægehjælp har tiltrådt, at Landstandlægenævnet vil følge denne praksis i sager om ikke honorarværdigt tandlægearbejde, jf. herved Tandlægeoverenskomstens § 37, stk. 2.

Uden udgift eller væsentlig ulempe for patienten?

- 1) Hvis det vurderes, at tilbagelevering er mulig uden udgift eller væsentlig ulempe for patienten, træffes der bestemmelse som hidtil om, at patienten skal levere det underkendte arbejde tilbage inden en efterkommelsesfrist, og at tandlægen mod tilbagelevering skal tilbagebetale tilskuddet og honoraret.
- 2) Hvis det vurderes, at tilbagelevering ikke er mulig uden udgift eller væsentlig ulempe for patienten, tages der stilling til, om det underkendte arbejde kan antages at have en værdi for patienten.

a) Hvis det underkendte arbejde ikke kan antages at have en værdi for patienten, træffes der bestemmelse om, at tandlægen skal tilbagebetale tilskuddet og honoraret.

b) Hvis det underkendte arbejde kan antages at have en værdi for patienten, træffes der bestemmelse om, at tandlægen foruden tilskuddet skal tilbagebetale honoraret nedsat med et beløb svarende til den værdi, det underkendte arbejde antages at have for patienten.

Opgørelse af mellemværende

Ved vurderingen af, om det underkendte arbejde kan antages at have en værdi for patienten, må der primært ses på, om arbejdet indebærer en besparelse for patienten. Vurderingen vil imidlertid meget ofte falde ud til, at arbejdet ikke har nogen værdi for patienten, da det jo er underkendt som ikke honorarværdigt og dermed så dårligt, at det må gøres om.

Tandlægens honorar skal tilbagebetales fuldt ud, hvis det underkendte arbejde ikke antages at have en værdi for patienten (2,a). Dette gælder for øvrigt også, selv om arbejdet i en sag som nævnt ovenfor under 1 kunne have haft en vis værdi patienten, men dette ikke længere er tilfældet, fordi arbejdet er gået til grunde eller bortkommet inden efterkommelsesfristens udløb, uden at dette kan bebrejdes patienten. Patienten undgår altså risikoen for det dårlige, underkendte arbejde, indtil parternes mellemværende er afviklet.

I givet fald (2,b) må godtgørelsen, hvormed tandlægens tilbagebetaling nedsættes, fastsættes svarende til værdien af den besparelse, herunder eventuel handelsværdi af materialer, som patienten trods alt har opnået. Der tages blandt andet hensyn til, hvorvidt dele af den underkendte ydelse, fx krone eller bro, efter en faglig bedømmelse må forventes at blive genanvendt ved den nye behandling. Værdien af besparelsen fastsættes efter et fagkyndigt skøn på grundlag af de undersøgelser og øvrige oplysninger, der forelå inden eller er tilvejebragt under klagesagen. Godtgørelsen kan aldrig overstige tandlægens udgifter ved at udføre arbejdet, fordi tandlægen ikke har krav på fortjeneste, når arbejdet er ikke honorarværdigt.

Overgangsordning

Ansøges der om forlængelse af en efterkommelsesfrist fastsat efter den hidtidige praksis i en sag om ikke honorarværdigt tandlægearbejde, forholdes der som ovenfor angivet, dvs. at det vurderes, om tilbagelevering af det underkendte arbejde er mulig uden udgift eller væsentlig ulempe for patienten, således i bekræftende fald at fristen forlænges eller fastholdes, og i benægtende fald at tandlægens tilbagebetaling af honoraret nedsættes, hvis - og da i det omfang - det underkendte arbejde kan antages at have en værdi for patienten.

K. Wiingaard

Landstandlægenævnets formand